

Slaget vid Badr och tolkning av verserna i sura al-Anfal

Fråga

Kan ni förklara följande verser ur sura al-Anfal: *”När Han höljer er i slummer som en trygghet från Honom och sänder ned vatten från himlen för att rena er med det, avlägsna Shaytans orenlighet från er, stärka era hjärtan och stadga era fötter”*, och: *”När din Herre uppenbarade för änglarna: Jag är med er — styrk de troende. Jag ska kasta skräck i de förnekandes hjärtan — hugg ovanför halsar och hugg av varje finger”*, och: *”Ni dräpte dem inte — Allah dräpte dem. Och du kastade inte när du kastade — Allah kastade. För att ge de troende en god prövning från Sig. Allah hör och vet.”*

Svar

Lovprisningen tillhör Allah, och frid och välsignelser över Hans sändebud.

Allah den Upphöjde säger:

”När ni ropade till er Herre och Han svarade er: Jag förstärker er med tusen änglar i rad. Allah gjorde det bara till ett glädjebudskap och för att era hjärtan skulle finna lugn — ty segern kommer bara från Allah. Allah är Mäktig, Vis. När Han höljer er i slummer som en trygghet och sänder ned

Slaget vid Badr och tolkning av verserna i sura al-Anfal

vatten från himlen för att rena er och avlägsna Shaytans orenlighet, stärka era hjärtan och stadga era fötter. När din Herre uppenbarade för änglarna: Jag är med er — styrk de troende. Jag ska kasta skräck i de förnekandes hjärtan — hugg ovanför halsar och hugg av varje finger. Det är för att de trotsat Allah och Hans sändebud. Den som trotsar Allah och Hans sändebud — Allah är sträng i straff. Smaka detta, och förnekarna har Eldens straff. Troende! När ni möter de förnekande i slagordning, vänd dem inte ryggen. Den som vänder dem ryggen den dagen, om det inte är för att manövrera sig in i strid eller sluta sig till en annan trupp — han har dragit Allahs vrede över sig och hans boning är Gehenna. Ni dräpte dem inte — Allah dräpte dem. Du kastade inte när du kastade — Allah kastade. För att ge de troende en god prövning. Allah hör och vet.” [Al-Anfal: 9–17]

Bakgrunden — bönen vid Badr

Allah tilltalade sina troende tjänare: Minns Allahs nåd över er när ni närmade er fienden vid Badr och ropade till er Herre och bad Honom om hjälp och seger.

Muslim (1763) återberättar från Ibn Abbas från Omar ibn al-Khattab: ”På Badrs dag blickade Allahs sändebud på polyteisterna — de var ett tusen — och hans följeslagare var tre hundra nitton. Profeten vände sig mot böneriktningen och sträckte ut händerna och ropade till sin Herre: ’O Allah, fullgör vad Du lovat mig! O Allah, om Du låter denna skara av islamfolket gå under, kommer Du inte att dyrkas på jorden.’ Han fortfor att ropa till sin Herre med utsträckta händer tills manteln föll av hans axlar. Abu Bakr kom, tog manteln och lade den på hans axlar, omfamnade honom bakifrån och sade: ’O Allahs profet — det räcker med din bön till din Herre, ty Han ska fullgöra vad Han lovat dig.’ Allah uppenbarade då: *’När ni ropade till er Herre och Han svarade er: Jag förstärker er med tusen änglar i rad’* — och Allah förstärkte honom med änglar.”

Första versen — slummer och regn

”Han svarade er” — det vill säga, Han fullgjorde vad Han lovat och kom er till hjälp på flera sätt:

Änglarna: Allah förstärkte er med tusen änglar i rad. Muslim (1763) återberättar att en muslim hörde ett pisksläng ovanför sig och en ryttares röst säga ”Framåt, Hayzum!” — han vände sig om och såg polyteisten framför honom falla på rygg med en piskliknande rispning i ansiktet. Han berättade detta för profeten som sade: *”Du talar sant — det var hjälp från den tredje himlen.”* Den dagen dräptes sjuttio och sjuttio togs tillfånga.

Slaget vid Badr och tolkning av verserna i sura al-Anfal

Allah sade: *"Allah gjorde det bara till ett glädjebudskap och för att era hjärtan skulle finna lugn — ty segern kommer bara från Allah."* Ty seger är inte beroende av antal eller utrustning.

"Allah är Mäktig" — ingen kan övermanna Honom, Han är Tvingaren som förödmjukar dem hur stora och välbeväpnade de än är. **"Vis"** — ty Han ordnade tingen med deras orsaker och satte varje sak på sin rätta plats.

"När Han höljer er i slummer" — bland Hans hjälp var att Han sänkte en slummer över er som täckte er och skingrade fruktan ur era hjärtan — en trygghet och ett tecken på seger och lugn.

"Och sänder ned vatten från himlen" — för att rena er från rituell orenhet och Shaytans viskning. Ibn Masoud sade: *"Slummer under strid är en trygghet från Allah, och slummer under bönen är från Shaytan."* (*Tafsir Ibn Kathir, 4/22*)

"Stärka era hjärtan" — ty hjärtats stadga är roten till kroppens stadga. **"Och stadga era fötter"** — marken var lös sand, men när regnet föll packades den och fötterna fick stadga. Mujahid sade: *"Allah sände ned regnet före slummern — det släckte dammet, packade marken och stärkte deras sinnen och fötter."*

Andra versen — uppenbarelsen till änglarna

"När din Herre uppenbarade för änglarna: Jag är med er" — bland Allahs hjälp var att Han uppenbarade för änglarna att Han är med dem med bistånd, seger och stöd.

"Styrk de troende" — ingjut i deras hjärtan mod mot fienden, inspirera dem till tapperhet och erinra dem om jihads förtjänst.

"Jag ska kasta skräck i de förnekandes hjärtan" — det är er mäktigaste armé mot dem. Ty när Allah ger de troende stadga och kastar skräck i förnekandenas hjärtan förmår de inte hålla ut mot dem. Profeten sade: *"Jag gavs fem ting som ingen före mig gavs: Jag gavs seger genom skräck på en månads avstånd..."* (*Al-Bukhari 335, Muslim 521*)

"Hugg ovanför halsar och hugg av varje finger" — detta tilltal riktar sig antingen till änglarna — vilket visar att de deltog direkt i striden vid Badr — eller till de troende som uppmuntras och undervisas om stridsföring.

"Det är för att de trotsat Allah och Hans sändebud" — de motarbetade och bekämpade dem öppet. **"Den som trotsar Allah och Hans sändebud —**

Allah är sträng i straff — och bland Hans straff är att Han sätter Sina vänner på Hans fiender.

Tredje versen — Allah är den som dödar och kastar

”Ni dräpte dem inte — Allah dräpte dem” — inte med er kraft och styrka, utan Allah hjälpte er genom det som nämnts.

”Du kastade inte när du kastade — Allah kastade” — profeten gick in i skugghuset och bad Allah om seger. Sedan kom han ut och tog en handfull jord och kastade den mot polyteisternas ansikten. Allah förde den till deras ansikten — ingen av dem slapp undan utan att jord nådde hans ansikte, mun och ögon. Deras beslutsamhet bröts, deras kraft försvagade och de överväldigades av panik och svaghet — och de flydde.

Allah sade till Sin profet: Det var inte din kraft som förde jordet till deras ögon — Vi förde det dit med Vår kraft och makt.

Urwa ibn al-Zubayr, Mujahid, Ikrima och Qatada återberättar alla att denna vers handlar om profetens kast vid Badr.

”För att ge de troende en god prövning” — Allah är fullt kapabel att ge de troende seger utan att de behöver kämpa — men Allah ville pröva de troende och föra dem genom kampen till de högsta graderna och ädlaste ställningarna, och ge dem en god belöning och riklig lön.

”Allah hör och vet” — Han hör vad tjänaren gömmer och uppenbarar, och Han vet vad hjärtat bär av rättfärdiga och andra avsikter. Utifrån Sin kunskap och visdom bestämmer Han för Sina tjänare det som gagnar dem och belönar var och en efter sin avsikt och gärning.

(Källor: Tafsir Ibn Kathir, 4/21-31; Tafsir al-Qurtubi, 7/370-385; Fath al-Qadir, 2/330-336; Tafsir al-Sa'di, s. 316)

Och Allah vet bäst.